

บทความวิจัย (Research Article)

การศึกษาความสามารถในการจัดการความรู้และนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

THE STUDY OF KNOWLEDGE MANAGEMENT CAPABILITY AND INNOVATION IN ENGLISH LANGUAGE TEACHERS AT RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY ISAN

Received: May 6, 2021

Revised: July 11, 2021

Accepted: July 11, 2021

จีรพัชร บุญยพรหม^{1*}

Jeerapat Boonyaprom^{1*}

¹คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

¹Faculty of Technical Education, Rajamangala University of Technology

Isan Khon Kaen Campus, Khon Kaen 40000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: jeerapat.bo@rmuti.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการจัดการความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน 2) ศึกษาความสามารถทางนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้กับความสามารถทางนวัตกรรม การสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน กลุ่มเป้าหมาย คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจาก 1 ศูนย์กลาง และ 3 วิทยาเขต จำนวน 20 คน ซึ่งมีรายชื่อเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการจัดการความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้ง 6 ด้าน คือ มุมมองความสามารถด้านทรัพยากร ได้แก่ เทคโนโลยี โครงสร้าง และวัฒนธรรม และมุมมองความสามารถด้านความรู้ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศ มีระดับความสามารถอยู่ในระดับมาก 2) ความสามารถด้านนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสื่อการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการบริหารจัดการ มีระดับความสามารถอยู่ในระดับมาก และ 3) ความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 6 ด้าน กับนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน มีความเชื่อมโยงอยู่ในระดับปานกลาง มีความสัมพันธ์เชิงบวก

คำสำคัญ: การจัดการความรู้ นวัตกรรมการศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study knowledge management capability of English language teachers of Rajamangala University of Technology Isan, 2) to study innovativeness of English language teachers of Rajamangala University of Technology Isan, and 3) to study correlation between knowledge management capability and innovativeness capability of English language teachers of Rajamangala University of Technology Isan. The samples were 20 English language teachers from the main and 3 campuses who were teachers in the curriculum: Bachelor of Arts Program in English for International Communication. The instruments were a questionnaire, and a structured interview. The Statistical analyses used for this research were frequency, percentage, means, and standard deviations. The major findings revealed that: 1) the six components of knowledge management capability of English language teachers which are technology, structure, culture, expertise, learning, and information of English language teachers were of high capability level. 2) The five components of innovativeness of English language teachers which are instructional media, teaching methodology, curriculum, evaluation, and management of English language teachers were of high capability level. 3) The result findings showed that the six components of knowledge management capability, have positive correlation at intermediate level with the five components of innovativeness of English language teaching through the Pearson Coefficient Correlation.

Keywords: Knowledge Management, Educational Innovation, English Language Teaching

บทนำ

ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในโลกยุคปัจจุบัน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ความทันสมัยและรวดเร็วในระบบการติดต่อสื่อสารทำให้สังคมโลกเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมในยุคข้อมูลข่าวสาร และความรู้ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในการกำหนดลักษณะของสังคม จนเรียกได้ว่า “สังคมฐานความรู้” (Knowledge Based Society) นับว่าเป็นสังคมซึ่งความรู้ถือเป็นทรัพยากรหลักอันสำคัญแทนที่เงินและแรงงาน สังคมฐานความรู้ที่เกิดขึ้นเกิดจากกระบวนการสร้างสรรค์ การแบ่งปัน และการใช้ความรู้สำหรับการสร้างความเจริญก้าวหน้าและวิถีความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ (Cheejang, 2008)

องค์กรต่างๆ ในประเทศไทย โดยเฉพาะองค์กรส่วนราชการ ได้หันกลับมาให้ความสำคัญกับเครื่องมือการจัดการความรู้ อย่างจริงจังมากขึ้น เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดให้การจัดการความรู้เป็นหนึ่งในตัวบ่งชี้ของมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ (Office of the Higher Education Commission, 2007) รวมทั้งยังส่งผลต่อนวัตกรรมการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้และเป็นเจตนารมณ์ต่อการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ (Nakornthap, 2003)

กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นการรวบรวมความรู้ ที่อยู่ในองค์กรซึ่งกระจายอยู่ในตัวคน หรือเอกสารมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ และมีการถ่ายทอดและแบ่งปันความรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีจุดร่วมระหว่างแนวความคิดที่ต่างกันคือการนำความรู้มาใช้พัฒนาขีดความสามารถขององค์กรให้ได้มากที่สุด (Saeteaw, 2005) เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นเรื่องของการเพิ่มประสิทธิผลขององค์กร การจัดการความรู้เกิดขึ้นเพราะมีความเชื่อว่าจะช่วยสร้างความมีชีวิตชีวาและความสำเร็จให้แก่องค์กร (Panich, 2008)

การนำนวัตกรรมมาใช้ในวงการศึกษาถูกเรียกว่า “นวัตกรรมการศึกษา” (Educational Innovation) จึงนับว่าเป็นนวัตกรรมที่จะช่วยให้การศึกษาและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

มีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย ปัจจุบันมีการใช้นวัตกรรมการศึกษามากมายหลายอย่างซึ่งมีทั้งนวัตกรรมที่ใช้กันแพร่หลายแล้วและประเภทที่กำลังเผยแพร่ เช่น การเรียนการสอนออนไลน์ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้แผนวิทัศน์เชิงโต้ตอบ สื่อหลายมิติ เป็นต้น โดยรัฐบาลพยายามนำนวัตกรรมการศึกษามาช่วยพัฒนาเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนและเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพมากที่สุด การพัฒนานั้นมีมาตลอด ซึ่งเห็นจากการที่กำหนดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ การพัฒนาทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในเรื่องหลักสูตร ตำราเรียน และเรื่องอื่นๆ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในฐานะสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตสู่ตลาดแรงงานที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ที่ทำการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ประกอบด้วย ศูนย์กลางนครราชสีมา และ 3 วิทยาเขต ได้แก่ ขอนแก่น สกลนคร และสุรินทร์ ได้ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อป้อนตลาดงานทั้งภาคการและการเอกชนมาเป็นระยะเวลากว่า 16 ปี และมีการปรับปรุงหลักสูตรทั้งหมด 3 ครั้ง (Rajamangala University of Technology Isan, n.d.) โดยในแต่ละครั้งจะมีการประชุมใหญ่ทั้ง 4 แห่ง เพื่อเสนอแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรด้านอาจารย์ประจำหลักสูตรด้านรายวิชา และนำเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์สอนให้เท่าทันยุคสมัย

ด้วยเหตุนี้ การปรับปรุงหลักสูตร วิธีการสอน นำนวัตกรรมการศึกษามาใช้ เพื่อที่จะสามารถต่อสู้ในโลกการศึกษาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เมื่อครบ 5 ปีที่จะต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ทั้ง 4 แห่ง หรือมีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษขึ้นเอง เพื่อให้เป็นหลักสูตรมีมาตรฐานและมีคุณภาพการศึกษาที่ทันสมัย ตรงตามคลัสเตอร์การพัฒนาในแต่ละจังหวัดที่วิทยาเขตแต่ละแห่งตั้งอยู่ และต่อยอดความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในแต่ละพื้นที่อีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาด้านการจัดการความรู้ที่มีอยู่ในตัวผู้สอนแต่ละวิทยาเขตหรือเอกสารการสอน ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้และมีการถ่ายทอดและแบ่งปันความรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีในการจัดการศึกษาหรือการนำความรู้มาใช้เพื่อพัฒนาขีดความสามารถการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนเกิดเป็นนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ร่วมกันได้หรือสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ให้ต่อกันได้ จนทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการศึกษาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
2. เพื่อศึกษาความสามารถทางนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้กับความสามารถทางนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเจาะจงเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ (บุคลากรสายผู้สอน) จาก 4 วิทยาเขต วิทยาเขตละ 5 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน ซึ่งมีรายชื่อเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (Rajamangala University of Technology Isan, 2015) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน 4 แห่ง ได้แก่

- 1.1 วิทยาเขตนครราชสีมา สาขาวิชามนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์

- 1.2 วิทยาเขตขอนแก่น สาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- 1.3 วิทยาเขตสุรินทร์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ
- 1.4 วิทยาเขตสกลนคร สาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ครั้งที่ 1 หลังจากทบทวนวรรณกรรม เพื่อนำมาสร้างกรอบการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้คำถาม 3 ประเด็นหลัก คือ 1) ข้อมูลด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 2) ข้อมูลด้านความสามารถในการจัดการความรู้ด้านการสอนภาษาอังกฤษ และ 3) ข้อมูลด้านความสามารถด้านนวัตกรรมการศึกษา พบว่า การให้ข้อมูลด้านการจัดการความรู้มีความสอดคล้องกับ มุมมองด้านทรัพยากร (Resource-Based Perspective) และมุมมองด้านความรู้ (Knowledge-Based Perspective) ของ Aujiapongpana et al. (2011) และการให้ข้อมูลด้านนวัตกรรมการศึกษามีความสอดคล้องกับนวัตกรรมที่นำมาใช้ในทางการศึกษา ของ Sittisomboon (2015) จึงสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบการตรวจสอบ และเพื่อพัฒนาเป็นแบบสอบถาม

2.2 การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

2.2.1 นำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการความรู้ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม และความสอดคล้องของเครื่องมือ และตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือวิจัย โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของความสม่ำเสมอภายใน (Coefficients of Internal Consistency) แบบสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และแก้ไขปรับปรุงก่อนนำแบบสอบถามไปใช้

2.2.2 แบบสอบถาม มีเนื้อหาเพื่อถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ดัดแปลงจากงานวิจัยของ Aujiapongpana et al. (2011) จำนวนทั้งหมด 167 ข้อ โดยแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ในการเก็บข้อมูล โดยศึกษาการปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน ในด้านความสามารถในการจัดการความรู้ และนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ แบบ Likert Scale ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามนี้ ประกอบด้วย 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความสามารถในการจัดการความรู้

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความสามารถด้านนวัตกรรมการศึกษา

ตอนที่ 4 ปัญหาที่พบในแต่ละด้านที่สนับสนุนด้านการจัดการความรู้และด้านนวัตกรรมการศึกษา

2.3 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ครั้งที่ 2 หลังจากได้ผลความสามารถในการจัดการความรู้และนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากข้อมูลแบบสอบถามแล้ว ในขั้นตอนต่อไปได้นำผลที่ได้จากข้อมูลแบบสอบถาม ไปทำการสร้างคำถามในแบบสัมภาษณ์ความสามารถในการจัดการความรู้และนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน โดยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างเจาะจง จำนวน 8 ท่าน ซึ่งมีรายชื่ออยู่ในลำดับ 1 ประธานหลักสูตร และลำดับ 2 รองประธานหลักสูตร ของอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลทั้ง 4 แห่ง โดยใช้คำถาม 4 ประเด็นหลัก คือ

คำถามที่ 1 ข้อมูลด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คำถามที่ 2 ข้อมูลด้านความสามารถในการจัดการความรู้ด้านการสอนภาษาอังกฤษ (มุมมองด้านทรัพยากร และมุมมองด้านความรู้)

คำถามที่ 3 ข้อมูลด้านความสามารถด้านนวัตกรรมการศึกษา (ความสามารถด้านการใช้สื่อการสอน ความสามารถด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ความสามารถด้านการพัฒนาหลักสูตร ความสามารถ ด้านการวัดและประเมินผล และความสามารถด้านการบริหารจัดการ

คำถามที่ 4 ปัญหาที่พบในแต่ละด้านที่สนับสนุนด้านการจัดการความรู้และด้านนวัตกรรมการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจึงมีหลากหลายวิธีผสมกัน ได้แก่ การศึกษาเอกสาร เพื่อทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด และทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารทางวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้และนวัตกรรมการสอน ภาษาอังกฤษ การสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกครั้งที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง นอกจากนั้น แบบสอบถามซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ (บุคลากรสายผู้สอน) จาก 4 วิทยาเขต วิทยาเขตละ 5 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 คน กรอกข้อมูลด้วยตนเองภายในระยะเวลา 1 เดือน โดยการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองสัปดาห์ละ 1 แห่ง และนำผล จากแบบสอบถาม ไปทำแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ครั้งที่ 2 จำนวน 8 ท่าน ซึ่งมีรายชื่ออยู่ในลำดับ 1 ประธานหลักสูตร และลำดับ 2 รองประธานหลักสูตร ของอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล 4 แห่ง โดยเป็น การสัมภาษณ์ด้วยตนเองถึงความคิดเห็นจากผลจากข้อมูลแบบสอบถาม พบว่า ผู้วิจัยสามารถเชื่อมโยงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้ง 3 เครื่องมือได้ ทำให้ผลที่ได้มีความสอดคล้องกันทั้ง 4 แห่ง

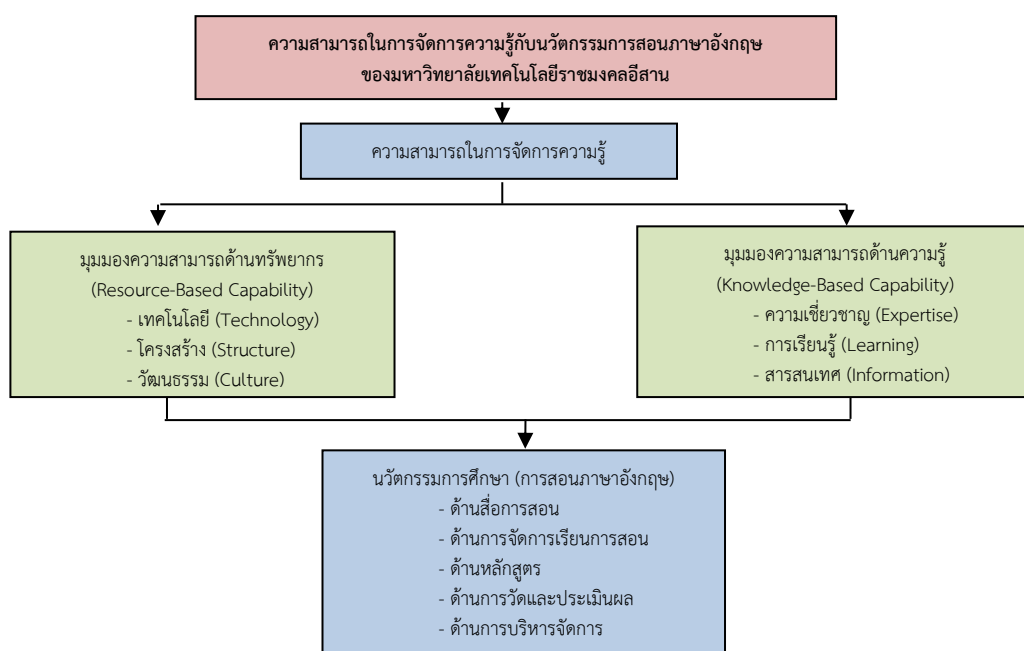
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) อธิบายผลการศึกษาโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้และนวัตกรรมนวัตกรรม การสอนภาษาอังกฤษ ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ SPSS

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ในเชิงลึก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาสาระ โดยการสรุปเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้ จากนั้นนำความรู้ที่ได้มาสรุปเป็นผลการศึกษาวิจัย

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

โดยในการดำเนินการวิจัยจะส่งผลต่อการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้และ นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ วางแผนสำหรับการเปิดสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอื่นๆ ในอนาคต เพื่อจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อนักศึกษาซึ่งจะนำ ภาษาอังกฤษไปใช้ในเชิงวิชาชีพต่อไป

ภาพ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการจัดการความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ความสามารถในการจัดการความรู้	$\bar{X}$	SD	ระดับความสามารถ
ความสามารถมุมมองด้านทรัพยากร			
1. ด้านเทคโนโลยี	3.75	0.86	มาก
2. ด้านโครงสร้าง	3.91	0.71	มาก
3. ด้านวัฒนธรรม	4.29	0.79	มาก
ความสามารถมุมมองด้านความรู้			
4. ด้านความเชี่ยวชาญ	3.75	0.83	มาก
5. ด้านการเรียนรู้	4.00	0.90	มาก
6. ด้านสารสนเทศ	3.50	1.03	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้มุมมองด้านทรัพยากรและด้านความรู้อยู่ในระดับมาก โดยที่ระดับความคิดเห็นมุมมองด้านวัฒนธรรมมีระดับความคิดเห็นสูงสุด รองลงมา คือ มุมมองด้านการเรียนรู้ และมุมมองด้านโครงสร้าง ซึ่งใน 3 ระดับแรก อยู่ในระดับความคิดเห็นด้านความสามารถที่เห็นด้วยมาก ขณะที่มุมมองด้านสารสนเทศ มีระดับความคิดเห็นด้วยด้านความสามารถน้อยที่สุด แม้จะอยู่ในระดับมาก

2. ความสามารถทางนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ความสามารถด้านนวัตกรรม	$\bar{X}$	SD	ระดับความสามารถ
ความสามารถด้านนวัตกรรม			
1. ด้านสื่อการสอน	3.88	1.05	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.90	0.92	มาก
3. ด้านหลักสูตร	3.63	0.84	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.05	1.06	มาก
5. ด้านการบริหารจัดการ	4.35	0.88	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้มุมมองด้านนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยที่ระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการมีระดับความคิดเห็นสูงสุด รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งใน 3 ระดับแรกอยู่ในระดับความคิดเห็นด้านนวัตกรรมที่เห็นด้วยมาก ขณะที่ด้านสื่อการสอนมีระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด แม้จะอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้กับนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้กับนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษใช้วิธีการทดลองสมมติฐานโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Coefficient) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (Kannasut, 1999)

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถในการจัดการความรู้กับความสามารถด้านนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

องค์ประกอบ	Pearson's Correlation(r)	การแปลผล
การจัดการความรู้ความสามารถมุมมองด้านทรัพยากร		
1. ด้านเทคโนโลยี	0.493	ต่ำ
2. ด้านโครงสร้าง	0.328	ต่ำ
3. ด้านวัฒนธรรม	0.294	ต่ำ
การจัดการความรู้ความสามารถมุมมองด้านความรู้		
4. ด้านความเชี่ยวชาญ	0.509	ปานกลาง
5. ด้านการเรียนรู้	0.551	ปานกลาง
6. ด้านสารสนเทศ	0.569	ปานกลาง
ความสามารถด้านนวัตกรรม		
1. ด้านสื่อการสอน	0.629	ปานกลาง
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	0.584	ปานกลาง
3. ด้านหลักสูตร	0.647	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล	0.362	ต่ำ
5. ด้านการบริหารจัดการ	0.016	ต่ำมาก
เฉลี่ย	0.554	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการจัดการความรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถมุมมองด้านความรู้กับความสามารถด้านนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ปานกลางได้แก่ ลำดับที่ 1 ด้านสารสนเทศ ลำดับที่ 2 ด้านการเรียนรู้ และลำดับที่ 3 ด้านความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ความสามารถมุมมองด้านทรัพยากรกับความสามารถด้านนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ โดยเฉพาะด้านวัฒนธรรม และความสามารถด้านนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางคือด้านสื่อการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านหลักสูตร โดยด้านการวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากกับความสามารถในการจัดการความรู้มุมมองด้านทรัพยากรและมุมมองด้านความรู้

สรุปและอภิปรายผล

1. ความสามารถในการจัดการความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ความสามารถในการจัดการความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน มีการจัดการความรู้มุมมองความสามารถด้านทรัพยากร ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านโครงสร้าง และด้านวัฒนธรรม ซึ่งมุมมองความสามารถด้านทรัพยากรในด้านวัฒนธรรมในการสอนภาษาอังกฤษมีระดับความสามารถในการจัดการความรู้ในระดับมาก ซึ่งสูงที่สุด อธิบายได้ว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้ความสำคัญด้านวัฒนธรรม มีความตระหนักว่าความสำเร็จของหน่วยงานเกิดจาก

บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จในการทำงาน เช่น ความสนใจและรู้สึกท้าทายกับการได้เรียนรู้เกี่ยวกับการสอน และความนิยมยกย่องบุคคลในหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญหรือมีความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับ Aujirapongpana et al. (2011) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดการความรู้ด้านวัฒนธรรมของธุรกิจที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม Ruggles (1998) ได้มีการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญมากในระบบการจัดการความรู้ หากวัฒนธรรมเอื้อต่อการเสริมสร้างความสามารถในการจัดการความรู้ วัฒนธรรมจะเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งทำให้การจัดการความรู้ในองค์กรไม่มีประสิทธิภาพ

ด้านโครงสร้าง พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถไปยังแหล่งความรู้ที่สนใจได้อย่างสะดวก โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 วิทยาเขต และมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างความรู้อย่างสม่ำเสมอ เช่น การประชุม การอบรม และการสัมมนา แต่ทั้งนี้หากต้องการพัฒนาศักยภาพของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จึงควรมีการอบรม ประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกวิทยาเขตอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง สอดคล้องกับ National Innovation Agency (2007) ที่กล่าวว่าการจัดการความรู้เป็นกระบวนการภายในช่วยในการปรับปรุงการทำงานและองค์กร รวมทั้งประสิทธิผลในการพัฒนาด้วย นอกจากนั้นแล้ว ครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้ความสำคัญกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีน้อยกว่าการจัดการความรู้ด้านทรัพยากรในด้านโครงสร้างและด้านวัฒนธรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นหาและเข้าถึงความรู้ใหม่ๆ ได้ทันทีที่ต้องการใช้ในทันทีและตลอดเวลา สอดคล้องกับ Akaraborworn et al. (2009) กล่าวว่า องค์ประกอบของความรู้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญ คือ คน เทคโนโลยี และกระบวนการความรู้ (Knowledge Process) โดยเฉพาะคนเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดคือ เป็นแหล่งความรู้ และเป็นผู้นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในส่วนของเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือที่ช่วยค้นหา จัดเก็บแลกเปลี่ยน และนำความรู้ไปใช้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโดยมากสามารถใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัย บางวิทยาเขตต้องมีการติดตั้งอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi) ใช้เองในสาขาวิชาเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล

นอกจากนั้นแล้ว มุมมองความสามารถด้านความรู้ ได้แก่ ด้านความเชี่ยวชาญ ด้านการเรียนรู้ และด้านสารสนเทศ ครูผู้สอนสามารถเรียนรู้การสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนมีการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยอยู่บนพื้นฐานของการยอมรับเหตุผลของกันและกันและนำไปพัฒนาการสอนของตนเอง ทำให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนโดยการใช้บทเรียน เพื่อพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Krashen (1985) อธิบายถึงสมมติฐานเรื่องการเรียนรู้ภาษากับการเรียนภาษาของผู้เรียน มีอยู่ 2 ทาง คือ การรู้ภาษาซึ่งเป็นไปโดยจิตใต้สำนึกและเป็นไปเองตามธรรมชาติ และการเรียนภาษาซึ่งเป็นไปโดยจิตสำนึกธรรมดาซึ่งผู้เรียนรู้ตัวว่าตนเองกำลังเรียนอะไรอยู่ ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาการเรียนการสอนของผู้เรียน นอกจากนั้นในด้านความเชี่ยวชาญ ครูผู้สอนโดยมากปฏิบัติงานสอนตรงกับความรู้และความสามารถที่มีอยู่ มีความสนใจ แสวงหาความรู้ทั้งจากภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาพัฒนาการสอนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ Nonaka and Takeuchi (1995) ได้กำหนดประเภทความรู้ โดยมีความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้แบบนามธรรมในตัวบุคคลเพราะเป็นความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ การลงมือปฏิบัติ ทักษะในการทำงาน สัญชาตญาณ หรือจากพรสวรรค์ ซึ่งเมื่อนำมาปฏิบัติในการทำการสอนหากครูผู้สอนได้รับหน้าที่สอนในรายวิชาที่ไม่มีความถนัด จะศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้สอนกับผู้เรียนได้ การเรียนรู้แบบนี้จะต้องอาศัยกระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียน และด้านสารสนเทศ ครูผู้สอนสามารถจัดเก็บสารสนเทศอย่างเป็นระบบและมีการออกแบบโครงสร้างการจัดเก็บที่สะดวกต่อการค้นคืน แต่หากเป็นการจัดเก็บสารสนเทศในรูปแบบของหลักสูตรโดยตรง เช่น เนื้อหาวิชา เอกสาร การสอน ยังไม่มีระบบสารสนเทศที่เป็นที่ยอมรับของครูผู้สอนและสามารถนำมาใช้งานได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Lueg (2001) กล่าวว่า ความรู้ไม่ใช่สารสนเทศ แต่ความรู้มาจากสารสนเทศ ความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่ใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการและสร้างจุดแข็งให้แก่องค์กร ทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องเรียนรู้การเข้าถึงสารสนเทศให้มากขึ้นเพื่อนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

2. ความสามารถทางนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

จากการสรุปผลการวิจัยความสามารถทางนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นการอภิปราย ดังนี้

ความสามารถทางนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษประกอบด้วย ด้านสื่อการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรด้าน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการบริหารจัดการ ซึ่งครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ เช่น ครูผู้สอนสามารถเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลนักศึกษาได้โดยสะดวก เพื่อนำไปใช้ประกอบในการเรียนการสอนในห้องเรียน สอดคล้องกับ National Science and Technology Development Agency (1999) ได้ให้คำนิยามนวัตกรรมที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Innovation) เป็นนวัตกรรมที่เน้นในส่วนของการนวัตกรรมกระบวนการ เพราะทำให้ระบบการทำงานต่างๆ ในองค์กรมีการเปลี่ยนแปลง เช่น นวัตกรรมขบวนการทางเทคโนโลยี เป็นการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาพัฒนาทำให้กระบวนการและรูปแบบการทำงานในองค์กรมีการพัฒนามากขึ้น และนวัตกรรมขบวนการทางองค์กร เป็นการนำเอากระบวนการบริหารงานรูปแบบใหม่เข้ามาพัฒนากระบวนการและขีดความสามารถทางการบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนวัตกรรมการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลของ Sittisomboon (2015) โดยครูผู้สอนมีการพัฒนาข้อสอบและจัดเก็บด้วยระบบคอมพิวเตอร์ และมีความเชี่ยวชาญในการใช้ระบบวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียน

นอกจากนั้น ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยมากครูผู้สอนจะนำเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้สอนในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น เช่น ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หรือครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น สอดคล้องกับ Thamraksa (2010) ศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ SECI Model ในขั้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) ซึ่งให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน และกิจกรรมการเขียนอย่างอิสระแบบผู้สอนมีส่วนร่วม นั้น ผู้เรียนได้รับประโยชน์ คือ ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งความรู้ที่หลากหลายได้ฝึกทักษะที่จำเป็นในการทำงานร่วมกัน ได้ฝึกความกล้าแสดงออกทางความคิด และได้พัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และงานวิจัยของ Foithong (2009) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กระบวนการจัดการความรู้เพื่ออบรมครูสอนภาษาอังกฤษ โดยนำกิจกรรมการเรียนการสอนมาเพื่อเพิ่มการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและสามารถนำผลมาใช้ในการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนกับนักศึกษาที่เกิดขึ้น และในด้านหลักสูตรซึ่งครูผู้สอนมีกระบวนการในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้กับผู้เรียนตามหลักสูตรเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ และครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรโดยการปรับเนื้อหาให้มีความทันสมัย ครูผู้สอนสามารถบูรณาการส่วนประกอบของหลักสูตรเข้าด้วยกันทางด้านวิทยาการการสอนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ Ellis (1987, p. 185) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการสอน เพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดหรือประมวลความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมทั้งหลายซึ่งจัดขึ้นให้กับผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้คำว่า "Syllabus" ในที่นี้หมายถึง การกำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสอนหรือเนื้อหาหลักสูตรนั่นเอง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้กับนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

จากการสรุปผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้กับความสามารถทางนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นการอภิปรายที่น่าสนใจ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้กับความสามารถทางนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มีระบบการกระตุ้นให้เกิดการปรับปรุงหลักสูตรเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในวิทยาเขตและนอกวิทยาเขตภายในมหาวิทยาลัยเดียวกัน หรือต่างมหาวิทยาลัย (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2558), 2558) สอดคล้องกับ National Innovation Agency (2007) กล่าวว่า โครงสร้างเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดนวัตกรรม อธิบายได้ว่า ความสามารถ

ในการจัดการความรู้มุมมองด้านโครงสร้างที่สูงจะส่งผลให้ระดับความสามารถทางนวัตกรรมสูงขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ ในด้านวัฒนธรรม แต่ละวิทยาเขตมีค่านิยมยกย่องบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญหรือมีความรู้ความสามารถและเห็นคุณค่าในการให้รางวัลกับอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่สามารถใช้ความรู้ในการพัฒนาการสอนหรือกระบวนการทำงานใหม่ๆ ที่มีคุณค่าให้แก่มหาวิทยาลัย เช่น วันครู วันสถาปนามหาวิทยาลัย เป็นต้น ดังนั้นสามารถทำให้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มีความสามารถนวัตกรรมการสอนให้สูงขึ้นสอดคล้องกับ Skarzynski and Gibson (2008) กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ หาความรู้ รวมทั้งการพัฒนางานของบุคลากรภายในองค์กร เป็นต้น และนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรม ทั้งนี้หากองค์กรจัดการเรื่องวัฒนธรรมไม่ดีอาจจะทำให้เกิดอุปสรรคในการสร้างนวัตกรรมให้กับองค์กรอย่างไม่รู้ตัว รวมไปถึงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ครูผู้สอนสามารถจัดเก็บสารสนเทศอย่างเป็นระบบ และมีการออกแบบโครงสร้างการจัดเก็บที่สะดวกต่อการค้นคืน สอดคล้องกับ Aujiropongpana et al. (2011) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการความรู้เป็นกระบวนการที่มีลักษณะเป็นพลวัตที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูล สารสนเทศ ความรู้ กิจกรรม ตลอดจนประสบการณ์ ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลในองค์กร เพื่อสร้างเป็นความรู้ และความคิดใหม่ในลักษณะของนวัตกรรม

จากการศึกษา พบว่า ความสามารถในการจัดการความรู้มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สอดคล้องกับ Li and Edwards (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษและการปฏิบัติการเรียนในประเทศจีนตะวันตกโดยใช้แนวคิดการจัดการความรู้ในการวิจัย โดยผลการวิจัยจะแสดงการสร้างสรรคความรู้และขยายผลไปสู่ระดับเดี่ยว ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร อย่างไรก็ตาม การศึกษาในปัจจุบันยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการสร้างสรรคความรู้ไปสู่ประสิทธิผลในระดับองค์กรและระดับประเทศต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนซึ่งแนวคิดการจัดการความรู้น่าจะเป็นประโยชน์และเป็นทางเลือกที่จะเปิดมุมมองและการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพต่อไป ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 6 ด้านกับนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้านของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีความเชื่อมโยงกันอย่างดี ดังนั้น การพัฒนานวัตกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการความรู้ไปพร้อมๆ กัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาความสามารถในการจัดการความรู้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 6 ด้าน ซึ่งครูผู้สอนเองควรนำแนวทางด้านการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพไปพัฒนาการสอนและการวิจัยของตนเอง ส่วนการจัดการความรู้ด้านใดที่ยังต้องมีการปรับปรุงก็สมควรอย่างยิ่งที่จะพัฒนาตนเองควบคู่กับมหาวิทยาลัย สมควรที่จะต้องสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษาต่อไป ทั้งนี้ ครูผู้สอนควรตระหนักถึงความต่อเนื่องและความสัมพันธ์การจัดการความรู้ทุกด้านในการพัฒนาการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอน

1.2 จากผลการศึกษาความสามารถด้านนวัตกรรม ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นวัตกรรมที่มีในปัจจุบัน ครูผู้สอนสามารถพัฒนาเนื้อหาเพื่อการสอนได้เอง เช่น หนังสือหรือสื่อการสอน แต่หากเป็นเทคโนโลยีสื่อการสอน ครูผู้สอนยังต้องการความช่วยเหลือและความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยในการให้สื่อการสอนที่ทันสมัย เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน รวมทั้งมหาวิทยาลัยสามารถจัดการอบรมเพื่อให้ครูผู้สอนมีความคุ้นเคยและนำเทคโนโลยีสื่อการสอนที่ทันสมัยไปใช้ประโยชน์ในห้องเรียนต่อไป

1.3 งานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนในหลักสูตรต่างๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้เป็นการศึกษาเฉพาะครูผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลเท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาครอบคลุมครูผู้สอนในหลักสูตรทุกคน

2.2 ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะครูผู้สอนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลเท่านั้น ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไปเมื่อมีการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยควรศึกษานวัตกรรมการศึกษาจากกลุ่มผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการสอนของครูผู้สอนว่าสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้สอนหรือแตกต่างกัน

References

- Akaraborworn, J., Yodrakang, J., & Jaroenwongmitr, A. (2009). *Knowledge management* (3rd ed.). Bangkok: Office of the Public Sector Development Commission. [in Thai]
- Aujirapongpana, S, Vadhanasindhu, P., Chandrachai, A., & Cooparat, P. (2011). *Knowledge management capability and innovativeness of innovative entrepreneurs in Thailand*. Nakhon Si Thammarat: Walailak University. [in Thai]
- Cheejang, S. (2008). Higher education and knowledge-based society. *Dusit Thani College Journal*, 2(2), 19-41. [in Thai]
- Eillis, R. (1987). *Second language acquisition in center*. Great Britain: Cambridge University Press.
- Foithong, K. (2009). *Training English teacher by utilizing knowledge management processes*. Retrieved from <http://researchers.in.th> [in Thai]
- Kannasut, P. (1999). *Statistics for behavioral and social science research* (3rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Krashen, S. D. (1985). *Inquiries and insights: Second Language Teaching Immersion and Bilingual Education Literacy*. Hayward, CA: Alemany Press.
- Li, D., & Edwards, V. (2014). English language teaching an educational reform in Western China: A knowledge management perspective. *System*, 47, 88-101. DOI: 10.1016/j.system.2014.09.019
- Lorsuwannarat. T. (2007). *Management tools*. Bangkok: National Institute of Development Administration. [in Thai]
- Lueg, C. (2001). Information, knowledge, and networked minds. *Journal of Knowledge Management*, 5(2), 151-160.
- Nakornthap, A. (2003). *Autonomous university in innovative knowledge transfer: Autonomous university under social responsibility and public interest*. Bangkok: Parbpim Printing. [in Thai]
- National Innovation Agency. (2007). *Culture policy: The study of Thailand Innovative Capability 2007*. Retrieved from http://www.nia.or.th/index.php?section=aboutus&page=strategy_policy [in Thai]
- National Science and Technology Development Agency. (1999). *Innovation: Key to success of Thailand in the 21st century*. Retrieved from <http://office.nu.ac.th> [in Thai]
- Nonaka, I., & Takeuchi, H. (1995). *The knowledge-creating company*. Oxford, NY: Oxford University Press.

- Office of the Higher Education Commission. (2007). *Qualifications for higher education*. Bangkok: Parbpim Printing. [in Thai]
- Panich, V. (2008). *Knowledge management: Community practice* (4th ed.). Bangkok: Knowledge Management Institution. [in Thai]
- Rajamangala University of Technology Isan. (2015). *Bachelor of Arts Program 2015*. Khon Kaen: Faculty of Technical Education. [in Thai]
- Rajamangala University of Technology Isan. (n.d.). *History*. Retrieved May 25, 2021, from <https://rmuti.ac.th/main/about/history/> [in Thai]
- Rajamangala University of Technology Isan. (2016). *Self-Assessment Report: SAR 2016*. Khon Kaen: Faculty of Technical Education. [in Thai]
- Ruggles, R. (1998). The state of the notion: Knowledge management in practice. *California Management Review*, 40(3), 80-89. <https://doi.org/10.2307/41165944>
- Saeteaw, T. (2005). *Measurement analysis knowledge management: the key to build organization intelligent*. Bangkok: Thailand Productivity Institute. [in Thai]
- Sittisomboon, M. (2015). *Educational Innovation*. Retrieved November 24, 2015, from <http://office.nu.ac.th> [in Thai]
- Skarzynski, P., & Gibson, R. (2008). *Innovation to the core: a blueprint for transforming the way your company innovates*. Boston, Mass: Harvard Business School Press.
- Thamraksa, C. (2010). English teaching innovation SECI model. *BU Academic Review*, 9(2), 79-91. [in Thai]